

IMREH ANDRÁS

A régi malom

Lator Lászlónak

Mintha tükörkép tükörképe volna
a hullámzó fűben:
minden körvonala hullámos,
felázott, elmosódott,
egyenetlen,
ahogy megtér az épített világból.

Sokszor elnézegettem
a maltertalan falakat,
a kiszákkásodott zöld festéket az ajtón,
a deszkapadlóból nőtt pipacsok
hullandó szirmait,
a lehullott zsindelyek
őshalpikkelyeit a vízben,
roppant vázát a tetőszerkezetnek.
A szomszéd fákön madarak gyülekeztek,
időnként egy-egy elszánta magát,
és a padlás hült helyén,
a megroggyant szelemenek között,
behunytt szárnyal átrepült.

Móser Zoltán fotója